

KOROŠEČ

Uredništvo in upravnništvo v Velikovcu.

Llist izhaja vsak torek in petek.

Naročnina znaša: celoletno 12 K, polletno 6 K, četrletno 3 K.

Velikovec, 27. aprila 1920.

Cene inseratom: enostopna petitvrsta ali nje prostor 1 krono. Uradni razglesi po 2 K. Pri naročilu nad 10 objav popust.

Ljudsko glasovanje v Slezviku.

Svet je velik in dovolj bi bilo prostora za vse ljudi, ako bi bili dobre volje in bi hoteli živeti v miru.

Kdor je le malo prišel po svetu, se je prepričal, da govorijo ljudje različne jezike. Vsi tisti pa, ki govorijo en in isti jezik, hočejo biti združeni pod eno streho, hočejo imeti svojo državo. Naši očetje so že davno zahtevali, naj bi bili vsi Slovenci združeni. Nemci seveda niso hoteli nič slišati o tem! Pošiljali so k nam nemške uradnike, nemške barone in grofe, ki niso imeli srca za slovenskega kmeta in ga tudi razumeli niso; naše otroke pa so v šoli učili: Windisch ist schiech!

Tako ošabni in požrešni so bili nasproti nam Nemci. Zatirali pa so tudi vse druge svoje sosede: Lahe, Francoze, Poljake, Čehe in Dance. Kakor kak grof, ki se je kje naselil in potem požiral okrog sebe kmetije, tako so delali tudi Nemci. Krog in krog sebe so podjarmili druge narode. Delali pa so to satansko zlobno delo zato, ker so se pripravljali na vojske in so si misli: Če stanujejo na mejah Nemci, bi ti takoj občutili grozovitost vojske in bi ne bili prav nič navdušeni za njo, če bomo pa imeli na mejah druge narode, bodo samo ti poznali vso grozoto vojske, Nemci bodo na varnem in bodo ostali korajžni.

Zato so tudi Nemci započeli leta 1914 vojsko, satansko zlobno so pošiljali na fronto Čehe, Poljake, Jugoslovane in druge nenemške narode, od Nemcev pa samo kmete in delavce, nemški glavariji pa so se zadaj mastili (Klančnik!) Zato niti ena nemška hiša ni bila v vojski porušena. Igrali so se kakor otroci z ognjem, pa pri tem so zažgali tudi svojo lastno državo in prišli na boben. Mi pa, ki smo bili prej tlačeni, smo zdaj na konju!

Tako so prišli na konja tudi Danci čisto na severnem koncu nemškega „rajha“, v Slezviku in na Holštanskem.

Starejši ljudje se gotovo še spominjajo, kako so tudi slovenski vojaki leta 1864 krvaveli na bojiščih na Holštanskem. Nemci so jih pognali v boj proti Dancem, da bi oropali Dansko za dve deželi, ki nista bili nemški. Pozneje so skušali danske prebivalce, kakor nas koroške Slovence, ponemčiti z vso silo.

Svetovna vojska je prinesla tudi nesrečnim Dancem v Slezviku in na Holštanskem rešitev. Mirovna konferenca je določila tudi zanje plebiscit. Pred kratkim je bilo tudi tam glasovanje, ali hočejo ostati še nadalje pod nemško peto, ali pa se hočejo pridružiti svoji lastni državi — Danski. Še dan pred glasovanjem so Nemci trobili iz vseh trompet in na vso sapo, da bo glasovalo vse za nemški „rajh“, da je vse prebivalstvo navdušeno za Nemce. Človeku so se smilili ubogi Danci, katere so Nemci v svojih „cajtnгах“ že kar s kožo vred požirali.

Ali nemške cajtnge so obračale, Danci so pa obrnili in Nemcem pokazali figo! Glasovali so v tako velikanski večini za svojo državo, da je Nemcem kar sape zmanjkalo. In sedaj cvilijo in se zvijajo kakor kužek, kateremu stopiš na rep. Kakor tisti lisjak, ki mu je viselo grozdje previsoko, da ni mogel do njega, pravijo sedaj, da od glasovanja niso pričakovali nič drugega, ker so Danci delali s špehom, z denarjem i. t. d. Tat se zmiraj dela, kakor da bi bil najbolj nedolžen človek na svetu!

Koroški Slovenci! Kdo bo pri nas zmagal? Nemške cajtnge ali pa slovenski kmet in delavec, široka nemška usta ali pa žuljava roka z glasovnico? Odgovor si dajte sami!

Občni zbor

»Zveze ženskih društev na Koroškem«.

Nato je g. dr. Piskernik prebrala sledeče resolucije:

Koroške žene in dekleta smo se zbrale 18. aprila 1920 v Velikovcu na manifestacijsko zborovanje „Zveze ženskih društev na Koroškem“. Zbrale smo se članice 32. ženskih društev iz vseh krajev cone A, da z vsem podarkom opozorimo vso slovensko in jugoslovansko javnost na veliki trenutek plebiscita, in

1. izjavljamo, da me koroške žene in dekleta ne maramo imeti nobenega stika več z našimi dednimi nemškimi tlačitelji in sovražniki ter da bijejo naša srca za združitev z našimi jugoslovanskimi sestrami, katerim pošiljamo iskrene koroško-slovenske pozdrave;

2. prisegamo, da bomo zastavile vse svoje sile, da se z ugodnim plebiscitom priklopi slovenski del Koroške Jugoslaviji;

3. rotimo ves slovenski in jugoslovanski svet, in posebno vse merodajne oblasti od kraljevskega Beograda do bele Ljubljane, da nas v tem našem zgodovinskem boju z vsemi sredstvi in z vso močjo podpirate ravno tako, kakor stoji vsa nemška Avstrija za nemškimi glasovalci.

Te resolucije je večtisočglava množica z navdušenjem soglasno sprejela.

Ob pol 2. uri pop. so se zbrale delegatije posameznih ženskih društev v Narodni čitalnici. Pozdravila jih je predsednica začasnega odbora gospa Puppisova. Nato je prva tajnica gđč. A. Modic poročala o dosedanjem delovanju. Iz tega poročila posnemamo sledeče:

Dne 16. novembra preteklega leta se je osnoval v Velikovcu pripravljalni odbor „Zveze ženskih društev na Koroškem“. Nadel si je nalogo, organizirati koroško ženstvo. V to svrhu je začel okrog Božiča ustanavljati po Slovenskem Koroškem ženska društva. Pripravljalnemu odboru se je v tem kratkem času posrečilo ustanoviti 32 ženskih društev, ki štejejo nad 1700 članic. Navzlic raznim zaprekam in deloma tudi nasprotovanju ljudi, ki ne znajo ceniti pomena ženske organizacije, se snujejo še nova ženska društva in narašča število članic od dne do dne. Koroško ženstvo se hoče postaviti na lastne noge in odklanja vsako jerobstvo ter ne bo prej mirovalo, dokler ne bodo v naši organizaciji vse žene in dekleta brez razlike stanu in političnega prepričanja. Postati hočemo faktor, s katerim bo moral vsakdo računati!

Namen ženskih društev je:

1. socialno skrbstvo, 2. strokovna in splošna izobrazba ženstva in 3. boj za enakopravnost.

Z največjo vnemo in požrtvovalnostjo se je ženska organizacija lotila prve naloge. Povsod so se nabirali prispevki za prireditve božičnice. Zveza je prosila dijaštvo in šolsko mladino ostale Slovenije, naj nabira v to svrhu denarne in druge prispevke. Samo za velikovski okraj je nabrala 14.000 K, tako da ji je bilo možno prirediti božičnice koroški šolski mladini. Razen tega je zveza preskrbela 1500 otrokom najubožnejših družin obleke, obuvala itd. Kolikor so dopuščala sredstva, je Zveza podpirala tudi starke in zapuščene matere. Za ta namen je dobila od štajerskih

gospa in gospodičen pod predsedstvom ge. gen. Maistrove 10.000 K; odbor SHS-žena za siročad nam je poslal več zavojev obleke za sirote; več zavojev obleke nam je poslala tudi „Oblastvena zaščita dece in mladine v Ljubljani“. Za strokovno izobrazbo smo skrbele s predavanji in z gospodinjskima tečajema v Trušnjah in Tinjah.

O gospodinjstvu pa se je predavalo in razpravljalo tudi na društvenih sestankih.

Organizacija si je ustanovila svoje glasilo „Koroška Zora“, ki ima tudi namen poučevati članice v umnem gospodinjstvu. Pozamezna društva so si poleg tega potom Zveze naročila še razne knjige o gospodinjstvu. Za splošno izobrazbo in zdravo zabavo so skrbeli društva z igrami, s pevskimi zbori, predavanji z isposojevanjem knjig, s prirejanjem zabavnih večerov itd. Velikokrat se nam je očitalo, da prirejamo tudi veselice in zabavne večere. Ako bi dotični vedeli, da so društva ves čisti dobiček porabila za siromašne otroke, ako bi le slutili, koliko gorja smo s tem ublažile, koliko solz pošušile, bi se sramovali pred vsem svetom.

Orisala sem v kratkih potezah dosedanje delovanje ženskih društev. Pomisliti moramo, da je naša organizacija šele v povojih. V tej smeri smo delovale, to bodo naloge tudi za bodoči čas. Sedaj, ko stojimo pred plebiscitom, se v polni meri zavedamo, da moramo z vsem svojim vplivom in neumornim delom storiti vse, da oddajo vse naše koroške sestre svoje glasove za Jugoslavijo. Pokažimo, da imamo agitatorično moč v sebi, da se je zavedamo, da pa jo hočemo tudi porabiti v prid lepi naši domovini.

Nato se je izvolil sledeči novi odbor: predsednica ga. Puppis, podpredsednica ga. Vidmar, 1. tajnica gdč. Modič, 2. tajnica s. Berhmana Kajdiž, blagajničarka ga. Jug, gospodinja ga. Potočnik, odbornice: ga. Kotnik, ga. Jezernik, ga. Škofič, s. Bazilija Zigart. Pregledovalki računov sta: gdč. Mubi in gdč. Dolinar.

Ob pol treh se je nadaljevala manifestacija pri meščanski šoli. Na vzporedju je bila tudi gledališka predstava. Ker je v dvorani prostora le za nad 1500 ljudi, se je morala predstava ponoviti; navzlic temu pa se je na stotine ljudi zamašilo, da bi se bilo prerinilo v dvorano.

Med predstavama je v parku za meščansko šolo navdušeno ljudstvo prepevalo narodne in umetne pesmi, govornice in govorniki pa so ga navduševali za odločilni boj.

Smrt prokletim nemčurjem in onim Nemcem, ki bi radi spravili koroške Slovence v avstrijsko sužnjost!

Iz republikanskih nebes.

Štimce, št. 80 z dne 9. aprila t. l. pišejo: „Die Revolution nach dem unglücklich geendeten Kriege brachte uns aus dem Zerfalle der monarchischen Großmacht ein armseliges, kleines Staatengebilde, das sich „demokratische Republik“ nennt. Sehr mit Un-

recht! Mit denselben tönenden Phrasen von Freiheit, Gleichheit und Brüderlichkeit wurde sie begrüßt, wie 1789 die aus der Guillotine hervorgegangene.

Weiter denn je aber sind wir heute von wahrer Freiheit, Gleichheit und Brüderlichkeit; weniger denn je verdient die demokratische Republik diesen Namen. Die größte, mächtigste Partei jene der Sozialdemokraten, hat die Herrschaft an sich gerissen und übt nun einen Terror aus über die schwächeren anderen Parteien, wie sich ihm kein Monarch neuerer Zeit gestatten durfte.“

Torej „Schlager“, ki ga uporabljajo naši nasprotniki proti nam, da je Avstrija republika, Jugoslavija pa kraljestvo, je s tem ob vsako veljavo. Štimce so same postavile na laž vse prejšnje trditve. Naš kmet, pa naj je slovenskega mišljenja ali nasprotnega, bo pa videl, kaj ga čaka tu in kaj tam, in se bo končno odločil — za nas. Šumi, ali si videl, da ima laž kratke noge?

Zakaj ne pobijamo nesramnih laži celovških listov?

Prijatelji našega lista nas večkrat izprašujejo: Že veste, kaj pišejo „Štimce“, „Kärntner Tagblatt“, „Lausmannschaft“ in „Oslovska Trompeta? Zakaj molčite, zakaj ne pobijate takih nesramnih laži? itd. itd.

Dva moža sta šla nekega dne mimo norišnice. Ko so ju norci zagledali, so začeli kričati, tuliti, zmerjati in groziti. Eden od naših dveh mož, ki je bil pametnejši, se za kričanje, tuljenje, zmerjanje in grožnje norcev niti zmenil ni. Šel je dalje svojo pot in prosil Boga, naj povrne ubogim norcem pamet. — Drugi mož pa je bil nespameten: skočil je čez ograjo ter se začel z norci prepirati in pretepati. Na strašno vpitje pa so prihiteli čuvaji. Ko so zagledali med norci našega moža, so mislili, da je tudi on norec. Zato so ga prijeli in vlekli v norišnico. In prav se mu je godilo! Kdor se med otrobe meša, ga svinje požro.

Včasih pa se zgodi, da gremo mimo norišnice in slišimo kako tako, da se moramo na ves glas smejeti. In navadno si ne moremo kaj, da bi ne povedali še prijateljem in znančcem, kar smo slišali.

Tako bomo tudi mi odslej priobčevali, kadar bomo imeli kaj prostora, prav debele laži in druge take oslarije vse časti vrednih gospodov J. Ch. Lackner in K. Sporck.

Celovški shod in antanta.

Antantina komisija se bo lepo zahvalila prirediteljem celovškega shoda, da so tako odkrito pokazali, kam jih žene srce. Bolj se gospodom Francozom in Angležem pač niso mogli prikupiti ko da so jim tulili na ušesa proti francosko „Die Wacht am Rhein“ in „Deutschland, Deutschland über alles“. Zahtevali so tudi „An-

schluß an Berlin“, kakor bi antanta ne imela opraviti ničesar bolj pametnega, ko pa oropati Jugoslavijo za Celovec in ga zamašiti v žrelo požrešne Nemčije.

Sedaj, ko stojimo tik pred plebiscitom, je važno, kako stališče bodo zavzemali v tem vprašanju proti nam in proti Nemcem Francozi. Kajti Francozi bodo imeli pri tem glavno besedo. Štimce in druge celovške cape hujskajo že davno proti Francozom, ki so zavzeli proti vsenemški agitaciji v obmejnih krajih odločno stališče in zasedli celo vrsto nemških mest ob Renu, da se zavarujejo proti mogočemu napadu.

Nam prav, bo antanta vsaj vedela, pri čem je in bo zavzela proti našim zahtevam pravično stališče.

Gospodarstvo.

Zamenjajte denar!

Kronski bankovci po 50 in 20 kron se bodo zamenjavali samo še do 15. maja t. l. Po 15. maju bo torej vsak tak bankovec košček papirja brez vsake vrednosti. Na prošnje za zamenjavo se v nobenem slučaju ne bo oziralo. Denar po 10, 2 in 1 krono pa ostane še nekaj časa v prometu.

Izvoz surovih kož.

Da ne bo primanjkovalo usnja, je vlada prepovedala izvoz kož iz naše države.

Pomanjkanje petroleja.

Poljska nam ne more pošiljati dovolj petroleja, ker ondotni industrijski delavci nimajo kaj jesti. Ako si hoče naša država zagotoviti dovolj petroleja, bo morala pošiljati na Poljsko živila.

Davek na vojne dobičkarje je že stopil v veljavo.

Podjuna.

Mostič. Bivši velikovski steklar Pavlik, sedaj general folksverovcev pri nas na Mostiču, je prosil pri „Staatsamtu für Heereswesen“ na Dunaju, da se naj Heimwehkompanija odslej imenuje Heimwehkompanija, ker sedi sedaj na Mostiču sam in se joče, vojaki so mu pa vsi pobegnili v domovino. Častitamo!

Žvabek. V nedeljo so nas obiskali gg. Močnik, Senčar in Urbanc. Po maši se je pod starodavnimi lipami vršil shod, kakor ga že dolgo nismo videli. Govorniki so nam povedali toliko, da smo šli domu s prepričanjem, da je zmaga naša. Kako zvesto so nemčurji poslušali, se nam je res dopadlo. Prišli so agitirati še iz Pliberka, pa naleteli so na točo. Ta jih je tako pobila, da so si šli gasiti žejo v gostilno in tam premišljali o minulosti tega sveta. Strah jim je zavezal jezike in bili smo „gmajtni“, da so postali pametni.

Pliberk. Folksverovci, ki so se vrnili, sedaj jako mogočno postopajo po mestu. Živijo še vedno v mnenju, da še stoji stara Avstrija in da so še neomejeni gospodarji sveta. No, nekega lepega dne se bodo tudi oni zavedli, da je Avstrija postala „mičkena“ in da ne po-

menijo oni prav nič, če se še tako postavljajo. Dobro, da se teh ubogih odpuščenih „braniteljev“ Koroške nihče več ne boji. Čas, ko je svet trepetal pred njimi, je minil, sedaj se bliža čas, ko bodo oni trepetali, če se ne bodo prej streznili.

Pliberk. Trgovka Mader je grozila ženi našega pismonoša Ehrenfeldner, da bo morala družina v Srbijo, ko bo „tukaj“ zopet Nemška Avstrija. Tudi za Maderce pride še dan plačila in še vesela bo, ako bo dobila iz Jugoslavije košček srbskega kruha in malo hrvatske masti. Božji mini meljejo počasi, pa gotovo!

Pliberk. Izvošček Eberwein iz Pliberka se je po enem letu begunstva vrnil na svoj dom. Seveda ga je čakala doma že davno zaslužena kazen. Obdolžen je sokrivde pri ropanju za časa avstrijskega gospodarstva, in sicer pri klobučarju Ovčjaku. Povzročil je tudi, da so zaprli gospo Plešivčnik in gostilničar Mlinar ima menda tudi še nekaj opravka z njim. To seveda ni bilo po volji našim socijalnim demokratom. Klepar Šipek (predsednik krajevne organizacije), čevljar Hlebetz in finančni uradnik Šalomon (Štajerc), so prišli k sodnji in zahtevali, da se izpusti, ker je nedolžen. Seveda, ti ljudje so vedno nedolžni! Žalostno pa je, da je socijalnodemokratska organizacija v Pliberku padla že tako daleč, da se iz strankarskega „kšefta“ zavzema za ljudi, ki spadajo na gavge. Celo Nemci so se zgražali nad počenjanjem tega „Getreidebarona“, a socijalni demokrati se potegujejo zanj. Nemškutar je vendar izboren socijalist! Od socijalnodemokratske stranke smo pričakovali več poštenosti. Bolj in bolj se kaže, da socijalnodemokratska organizacija tukaj ni nič drugega nego nemčurska organizacija pod plaščem socijalne demokracije. Ta organizacija se poteguje za vsakega falota, ki dela sramoto Slovincem in Nemcem. (Vodstvu socijalne stranke svetujemo, naj se malo bolj briga za krajevno organizacijo v Pliberku, ker bo sicer trpel ugled stranke. Ured.)

Pliberk. Grof Thurn je pristopil kot član k socijaldemokratskemu konsumu, pri katerem so vpisani vsi pliberški nemčurji. Kako se svet spreminja: veleposestvo, socijalna demokracija, komunizem, nemški nacionalizem, vse obenem.

Pliberk. (Srbski kruh.) Ne čudimo se, da delajo proti naši državi ljudje kakor Herbst, Mondl, Sablatnigg, Kama i. t. d., ki nimajo ničesar izgubiti; čudimo se pa, da celo nameščenci, ki živijo od nas, ne morejo prikriti svoje mrznje do Jugoslavije. Občinski sluga Lutnik in njegova žena zabavljata čez sedanje razmere, kažeta svojo nezadovoljnost, kjer le moreta. Posebno ženi bi bilo treba enkrat priškrniti dolgi nemčurski jezik. Vidiš jo lahko klepetati na vsakem oglu. Taki nezadovoljneži vendar niso za našo službo!

Tudi upokojeni nadučitelj Hölzl je dobil zopet nemčurska krila. Ta priliznjena živa pošta potuje večkrat v Celovec. Čudno, da imajo oblasti takšno zaupanje v tega človeka. V zahvalo pa jih potem tu in tam malo „pomaže“. Kako težko že čaka Avstrije! Oblasti vendarle

niso storile prav, da so imele usmiljenje s starčkom! Povemo ti, da Avstrije v Pliberku ne boš več dočakal, moral boš že drugam, če hočeš spati v nemški zemlji, ti rojeni štajerski Slovenec!

In sedaj še upokojena učiteljica Mrak! Tudi ona dobiva pokojnino od Jugoslavije. Zato kaže svojo mrznjo do Slovencev, kjer le more. Blažene Avstrije pa tudi ona v Pliberku ne bo dočakala. Najbolje bo, da prej ko slej zamenja svojo hišo!

Vi zagrizenci, zakaj ne odklonite srbskega denarja? Kje je vaš germanski ponos? Častno bi bilo vendar za vas stradati za spufano Avstrijo in polomljeno nemštvo, nečastno je živeti od — srbskih Jugoslovanov. Pa prišla bo tudi za vas ura plačila! (Od nikoder ne prihaja toliko pritožb, kakor iz Pliberka. Ali se „Sokol“ ne zaveda svoje dolžnosti? Ured.)

Trušnje. „Čujte, sedaj je pa res čudno, ko so Čuši tukaj! Vse nam bodo pobrali(?) Potem bodo pa šli“. Tako hecajo tudi pri nas nemčurski agitatorji ljudi. Glavni hujskači so Mussak in Mussakovka, Sani, Mali in Fradl. Le tako naprej, dobili boste „auscajhnungo“ ali vas bodo pa vtaknili v luknjo! Za vas velja sedaj samo še „lieber Augustin, alles ist hin“. Več Slovencev.

Krčanje. Malo se sliši od nas, ki smo tako visoko doma. Živimo mirno pri delu in gledamo od daleč na lepe kraje pod nami, kjer se povsod govori naš jezik. Kar je prej manje veljal, velja sedaj več. Ni se ga nam treba več sramovati. Imamo sicer tudi pri nas Nemce, pa so poštenjaki, s katerimi se dobro razumemo. Oni tudi dobro vedo, da so res sinovi nemške matere. Bližina nemške meje je za nas precej poučna. Sami nemški kmetje iz Golovice in Pustrice pravijo, da je zanje na vsak način bolje pri nas v Jugoslaviji kakor pa na oni strani. Že vedo, zakaj! Da, da, ako želite, da res ostanemo skupaj, morate to tudi z dejanjem pokazati! Kmetje, Nemci iz Goloviške doline so nam pravili, da sedaj vidijo, da ni prav nič res, kar so jim pripovedovali prej o jugoslovanskem vojaštvu. Narobe, z vojaštvom, z orožniki in s financarji žive v najlepšem miru in prijateljstvu. Samo, da bi vedno tako ostalo, je njihova želja. Nevoljni so pa, da so jih ljudje iz avstrijske strani nalagali, da jugoslovanski denar ne bo nič vreden in da naj obdrže nemškega. Koliko so s tem izgubili! Sedaj že vedo, kdo jim hoče dobro in kdo slabo. Zato pa, Golovičani in Pustričani, pokažite o pravem času, da hočete biti tam, kjer bo za vas in vaše otroke bolje. Glejte, da vas vaši potomci ne bodo preklinjali!

Grebinj. Loidlovka je na veliko soboto policistu, ki je prišel delat mir in red pri kresu, klicala: „Wer hat euch Tschuschen daher gerufen um unser deutsches Brot zu essen?“ Ta je pa res lepa! Ni dovolj, da jedo sami jugoslovanski kruh, še čez mejo ga spravljajo v Nem Avstrijo, da tam njihovi bratci od glada ne poginejo. Kedar smo pa še mi dobili le en funt moke iz Avstrije? Loidlovka, ali se ti je res pamet skisala. Molči rajši, vsaka beseda, ki jo zineš, je neumnost! (Je dotični policist naznanil to ženo pristojni oblasti? Ured.)

Grebinj. Ko so se vračala naša dekleta od ženskega tabora iz Velikovca, se je zbralo nekaj smrkovcev in so jih hoteli napasti. Prava nemška korajža! Nad moške si ne upajo, pred njimi se skrivajo kakor cucki, spravljajo se pa nad ženske. Eden izmed teh hujskačev je bil tudi kovač Rot, sedaj pri Kušniku. Odkod je prišel, ne vemo. Ali ima sploh domovinsko pravico pri nas? Proč z njim, če je nima! Zavedni fantje, branite čast naših žen in deklet!

Radovedni smo, kako bodo postopale naše oblasti proti onim razgrajčem, ki so na veliko soboto tulili po trgu.

Grebinj. Žensko društvo priredi v nedeljo, dne 2. maja izlet v Krčanje. Odhod iz Grebinja ob 1. uri pop. Zbirališče pred šolo v Grebinju.

„Prostovoljno gasilno društvo v Železni Kapli“ vabi na veselico, ki jo priredi v nedeljo, 2. majnika 1920 ob 15. uri pop. v „Sokolski dvorani“. Spored: 1. godba, 2. ples, 3. šaljiva pošta, 4. korijondoli-korzo. Med odmori prosta zabava. Vstopnina za člane 5 K, za nečlane 6 K. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo gasilnih potrebščin, se preplačila hvaležno sprejemajo. Vabijo se iz vseh bližnjih krajev prijatelji zabave, posebno pa sosednja društva! Odbor.

Kazaze. Žensko društvo za Kazaze in okolico se najpristrčneje zahvaljuje Zvezi ženskih društev v Velikovcu za poslano obleko in obuvalo ubožnim strankam v naši občini.

Rož.

Hodiše. Namestu 25. aprila, obhajamo sv. Jurja letos šele 2. majnika. Ta dan bo tu obenem večji shod.

Iz drugih krajev naše države.

Guštanj in okolica. Vsak kraj ima svojo nadlogo, tako tudi Guštanj. Hujskači se jezijo na Jugoslavijo, draginjo, denar, vero, socijaliste, na rudarje v Črni i. t. d. Hujskat hodijo med kmete, hujskajo med ženskami, trgovce strašijo, da bodo Černjani prišli zopet ropat i. t. d. Delavci v Črni so bolj pošteni ko smo vsi Guštanjarji. Ti hujskači so sami nemški agenti, ki jih jaz, Bavbav, dobro poznam. Posestnik Kostwein, pd. Šrotnek se pridruša, da bo Guštanj kaznoval (štrafal), ker je bil v „Korošču“. No, no, gospod Šrotnek, ne napihujte se preveč, drugače še znate počiti kakor tista žaba . . . ! Kaj se bahate, da nam ne boste nič prodali, pogledajte v kaščo, mislim, da ni več dosti notri za prodaj, ko vam posli uhajajo radi nezadostne hrane. Pravijo, da so več lačni kakor pa siti. Svetoval bi Vam, da se bolj brigate za gospodarstvo, Vi, Vaša žena in tista punca, ki jo imate pri sebi za nemško agitacijo. Več koristi bo, imeli boste čist hlev, dosti blaga in glava Vas ne bo več bolela, ker Vas Bavbav ne bo več lasal.

Labod. V torek, dne 20. aprila 1920 je pogorela pri Labodu hiša, v kateri so stanovali primorski begunci. Pogorela je do tal, ker labodska požarna bramba ni hotela priti gasit. Požarna bramba je v nemčurskih rokah. Za takšno postopa-

nje ne najdemo primerne imena. Pozivljamo slovenjgraško okrajno glavarstvo, da to hujskaško društvo takoj razpusti.

Labod. Za labodsko občino izdaja propustnice okrajno glavarstvo v Slovenjem Gradcu.

Guštanj. V dopisu iz Guštanja v 30. št. našega lista (od dne 21. t. m.) je dopisnik brez vzroka žalil gđč. Marijo Brundula. Kolikokrat smo že poudarjali, da spoštujemo vse narodnosti in da nam niti na misel ne prihaja, da bi koga prezirali ali žalili, ker je Nemeč, Lah, ali pa kake druge narodnosti. (Kogar ni sram, je zaradi nas lahko tudi nemčur, če hoče; samo dober jugoslovanski državljani mora biti!) Pač pa nimamo prav nobenega obzira do onih ljudi, ki rujejo in hujskajo zoper našo državo, pa naj bodo te ali one narodnosti, tega ali onega stanu.—Prizadeti rodbini Brundula bodi ta izjava v zadoščenju!

Politični pregled.

Komunisti ali boljševiki delajo na to, da bi nastala svetovna revolucija. Kakor v drugih državah, so poskušali svojo srečo tudi pri nas. V ta namen so uprizorili

železničarski štrajk.

Vlada pa je posegla vmes z železno

roko in železničarji se vračajo zopet na delo. Iz vseh pokrajin naše države se poroča, da vlaki zopet vozijo. Ker se je ta štrajk ponesrečil, so komunisti napovedali splošen štrajk. To pot pa delavstvo ni ubogalo komunistov. Kljub temu so 24. t. m. priredili boljševiki v Ljubljani demonstracijo. Pridružila se jim je tudi množica radovednežev, tako da se je zbralo okrog 3000 ljudi, ki so hoteli pred deželno vlado. Orožniki so zaprli cesto. Takrat pa sta iz vrst komunistov padla na orožnike dva strela iz revolverja. Nato so začeli orožniki streljati v gnečo. Ljudstvo je zbežalo na vse strani. Nastala je grobna tišina, katero so motili kriki ubogih ranjencev. Mrtvih je 10 oseb, ranjenih pa 21.

O velikih nemirih in štrajkih

se poroča tudi iz drugih držav. Tako so si n. p. v Padovi na Laškem skočili v lase katoliki in socijalisti, vsega skupaj kakih 10 tisoč ljudi. Mnogo oseb je ranjenih. V Piemontu pa štrajka okrog 7000 delavcev.

Revolucija v Mehiki

se vedno bolj širi.

Mirovna konferenca v San Remu razkosava zdaj Turčijo.

Jadransko vprašanje

se bo rešilo najbrže v Parizu.

Listnica uredništva.

G. R. Kotnik. Izjavljamo, da niste Vi pisali dopisa iz Guštanja v 30. št. „Korošca“.

Za kratek čas.

Celovčani so sklenili, da bodo pri plebiscitu vsi glasovali za nas. Da se pa ne zamerijo preveč Avstrijcem, bodo na pustni torek leta 1921 napravili v Masslgartnu še poseben plebiscit, na katerem bodo glasovali za Avstrijo. Ker bo takrat Celovec že dvakrat jugoslovanski, bomo šli tudi mi takrat na „glasovanje“, da bo zmaga „večja“.

Poslano.

Gospodu Marku p. d. Pušlnu v Konovecah. Na razne Vaše govornice Vam odgovarjam, da nikakor ne mislim zapustiti Pliberka, še manj pa bom to storil po glasovanju, ker tukaj ne bo nikdar več kraljevala Avstrija, četudi si to želite. Močnik, nadučitelj.

Pristopite k Jugoslovanski Matici!

Pozor! Kmetje! Pozor!

Najvišjo ceno za ovčjo volno, oprano in neoprano, plačuje edino le J. Oswald, Velikovec, kavarna Sparl. Prepričajte se!

Ženitvena ponudba. Krojaški mojster, 29 let star, se želi seznaniti s poštenim in pridnim dekletom, ki bi imelo 15—20 tisoč kron premoženja, hišo ali trgovino. Ponudbe s sliko naj s pošljejo na upravo „Koroška“.

Proda se v Tinjah potom javne dražbe staro šolsko poslopje z vrtom. Hiša je pritična in krita z opeko. Dražba se bo vršila dne 16. maja t. l. ob treh pop. na licu mesta. Izključna cena je 30.000 K. Pod to ceno se ne proda. Poslopje, ki je pod cerkvijo, je posebno pripravno za trgovino.

Kajni šolski svet Tinje.

Ženitvena ponudba. Dva mlada, luštna fanta se želita seznaniti z gospodičinama od 18 do 22 let. Resne ponudbe na upravo „Koroška“ pod „Orvžnik“. Za tajnost se jamči.

Anton Lečnik, urar in zlatar v Borovljah priporoča svojo veliko zalogo ur v niklu, srebru in zlatu, uhanov, zakonskih prstanov, verižic, budilk in stenskih ur. Zlatnino in srebrnino kupuje po najvišji ceni.

Pozor!

Kmetje!

Pozor!

Za ovčjo volno,

oprano in neoprano, plačuje najvišje cene obče znani krojač in trgovec z volno Jakob Senica, pos. Št. Danijel p. Prevalje. Prepričajte se!

Prodajam 20 ovc zaradi pomanjkanja pašne. Naslov pove upravnistvo „Koroška“.

Izgubil sem črno denarnico (listnico) v nedeljo v Velikovcu na veseličnem prostoru pred kavarno. Pošten najditelj naj jo odda upravnistvu „Koroška“ proti nagradi.

Dražba lova — Medgorje.

Dne 2. maja ob 3. uri pop. se odda v obč. pisarni v Medgorju v najem potom dražbe občinski lov občine Medgorje. Izključna cena 1000 K.

Kupi „Drava“ Maribor.

Rezan les (smrekov, jelkov, borov, mecesnov, bukov)
Tesan les (smrekov, jelkov, borov)
Okrogel les (smreka, jelka, bor, mecesen)
Bukov les (hlode od 25 cm debelosti naprej)
Drva (trda in mehka)
Stoječi les v gozdu
Smrekovo skorjo

kupi

vsako množino

„DRAVA“

lesna trgovska in industrijska družba

Z. O. Z.

v MARIBORU.

Kupi „Drava“ Maribor.

Mariborska eskomptna banka, podružnica Velikovec

Telefon št. 7 (interurban).

Glavni trg št. 37.

Račun pošt. ček. urada SHS v Ljubljani: 11.696.

Centrala Maribor

Podružnica Murska Sobota

sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju; dovoljuje vsakovrstne kredite pod najugodnejšimi pogoji; akreditivi na vsa tu- in inozemska mesta.

Podružnica izvršuje vse v bančno stroko spadajoče posle.

Blagajna je odprta od 1/2 9. do 12. ure in od 15. do 16. ure (3. do 4. ure popoldne).

Izvršuje nakazila v tu- in inozemstvo. Kupuje in prodaja devize, valute in vrednostne papirje ter eskomptira trgovske menice. Daje pojasnila vsak čas brezplačno.